XXIX
Międzynarodowy Plener Malarski
Impresje Mikołowskie 2019

Materie Malarskie

Organizator:
Miejski Dom Kultury w Mikołowie

Kurator artystyczny:
Barbara Kasperczyk

Projekt katalogu:
Barbara Kasperczyk

Zdjęcia:
Bogdan Prejs, uczestnicy pleneru

Druk:
Drukarnia „MY Horyzont" Katowice 2019

IMPRESJE MIKOŁOWSKIE 2019

MATERIE MALARSKIE

MATERIE MALARSKIE

XXIX Międzynarodowy Plener Malarski Impresje Mikołowskie 2019 odbył się w wakacyjnym, sierpniowym klimacie. Katalog, który trzymają Państwo w rękach, zawiera rezultat tego uznanego w świecie artystycznym wydarzenia. Jako obserwator Impresji Mikołowskich od blisko dwudziestu lat, wciąż pozostaję pod wielkim wrażeniem efektów tych corocznych spotkań ludzi sztuki.

Miasto Mikołów przez dwadzieścia dziewięć kolejnych spotkań stworzyło tradycję utrwalania piękna własnych zakątków za pomocą sztuki na najwyższym poziomie. W zgromadzonej miejskiej kolekcji znajdują się dzieła z zakresu malarstwa, grafiki, rzeźby, rysunku. Ukazują one mikołowskie klimaty poprzez wszelkie dostępne sztuce środki wyrazu. Jedne w sposób bezpośredni przedstawiają znajome widoki. Inne bardziej pośrednio przekształcają obrazy zatrzymane w kadrze i poddane syntezie. Jeszcze inne całkowicie swobodnie traktują o przeżyciach i wydarzeniach, jakich doświadczają artyści podczas pobytu w Mikołowie.

Możliwość obcowania z tą sztuką i rozczytywania zawartego w niej przekazu uwrażliwia widza na otaczającą go rzeczywistość. Pozwala odbiorcy dojrzeć jej aspekty zazwyczaj niedostrzegalne w codziennym, nerwowym zabieganiu. W końcu inspiruje ona widza do twórczego kreowania przestrzeni wokół siebie lub wręcz do refleksji nad samym sobą.

Symbolicznie i syntetycznie proces ten obrazuje plakat/okładka katalogu XXIX Pleneru mikołowskiego, zaprojektowana przez prof. Piotra Kossakowskiego, uczestnika tegorocznych Impresji. Czerń okładki katalogu wprost nawiązuje do klimatu Górnego Śląska poprzez skojarzenia ze śląskim czarnym złotem – węglem. Liczba 29, oznaczająca kolejny Plener, przeobrażona w paszczę smoka ziejącego ogniem, odsyła do symboliki używanej już od najdawniejszych czasów. Smok jako stworzenie fikcyjne zawiera w sobie znaczenia pozytywne i negatywne. Może być alegorią potęgi, czujności, waleczności, jak również uosabiać zło, ciemną stronę osobowości, ludzkie lęki. Smok zawsze stoi w opozycji do bohatera, który musi pokonać zło tkwiące często w nim samym, by ostatecznie nad złem zatriumfować. W takim ujęciu smok staje się symbolem zmagania artysty ze złożonością własnej osobowości w procesie tworzenia.

Efekty twórczych zmagań uczestników XXIX Pleneru mikołowskiego są imponujące. Artyści oprowadzają nas po skalach własnej wrażliwości i talentu, począwszy od malarstwa figuratywnego aż do ekspresjonistycznej abstrakcji. Michał Kwarciak oczarowuje odbiorcę niezwykle sugestywnymi postaciami. Beata Musiał-Tomaszewska, nawiązując do efektu kontrastu następczego, tak zwanych powidoków, zatrzymuje w kadrze zarówno mikołowską architekturę, jak i ekspresyjnie przetworzony pejzaż. Tematykę pejzażu w swoich pracach dopowiada subtelną wrażliwością Joanna Sołtan, a niesamowitą syntezą – prof. Krzysztof Bartnik z lubelskiego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.

W czasie pobytu na mikołowskim Plenerze obie artystki stanowiły pełen kobiecej witalności przesympatyczny duet. Dołączała do nich Janina Zaborowska, ubogacając atmosferę teoriami świadomego śnienia, których odbicie zawarte jest w jej autoportrecie.

Podczas wspólnych wycieczek po Śląsku panie te, przebywając we wnętrzach PRL-owskiej stałej ekspozycji Muzeum Śląskiego czy też zupełnie przypadkowo wcielając się w postać Marylin Monroe na wieży widokowej tegoż Muzeum, radośnie nastrajały otoczenie. Zresztą wspólne wędrówki artystów po Mikołowie i jego okolicach oraz po Górnym Śląsku mają swoją długą plenerową tradycję. Ich celem jest poszukiwanie twórczych inspiracji w klimatach tego bogatego kulturowo regionu. Widać to wyraźnie w dziełach wszystkich uczestników Pleneru. Praca prof. Piotra Ciesielskiego z łódzkiej Akademii Sztuk Pięknych pt. Kopalnia „Guido", będąca owocem wycieczki do tejże kopalni, jest najlepszym tego przykładem. Z dziełem tym koresponduje praca jego żony – Barbary Dawid-Ciesielskiej, która obrazem pt. Poranek w Mikołowie tworzy mikołowski, emocjonalny powidok.

Z kolei mikołowianka Agnieszka Czyżewska Allison nawiązuje do nocnych spacerów po mieście, nazywając swój obraz MIKONOC. Fascynacje przestrzenią industrialną aglomeracji Górnego Śląska i jej użytkownikami wyraziście uwidaczniają się w pracach Pani Kurator pleneru, dr Barbary Kasperczyk. Jej cykl pt. Dynamika przestrzeni ukazuje żywioł ludzki kreujący procesy występujące w otaczającej nas rzeczywistości. Przy okazji należy zaznaczyć, że idea Pani Kurator, aby w czasie trwania pleneru każdy z artystów przygotował i wygłosił autoprezentację, okazała się bardzo trafna. W efekcie, już od kilku plenerowych edycji, mieszkańcy Mikołowa mogą się zapoznać z twórczością najwybitniejszych artystów i być świadomi przemian dokonujących się we współczesnej sztuce. Treść tych wykładów niejednokrotnie oddziaływała na rozmowy, jakie artyści pomiędzy sobą prowadzili do późnych godzin nocnych.

W tym roku miałem przyjemność zainaugurować cykl autoprezentacji, opowiadając o dziejach Mikołowa w ciągu minionych stuleci. Kontynuując opowieści o historii Mikołowa i Górnego Śląska, oprowadzałem uczestników Pleneru po najciekawszych zakątkach, ukazując efekty wielowiekowych przemian naszego regionu.

W czasie tych wspólnych eskapad powstawały fotografie ludzi, miejsc, przedmiotów, które inspirowały do tworzenia malarskich dzieł sztuki. Same te zdjęcia mogłyby stanowić kanwę niejednej wystawy. Na marginesie warto przypomnieć ciekawy wykład z pierwszego dnia pleneru, prof. Piotra Ciesielskiego z łódzkiej ASP, o technikach fotograficznych, stosowanych w historycznym i współczesnym malarstwie. Kolejnymi prezentacjami artyści wywoływali coraz to większe zaciekawienie swoją twórczością, aby osiągnąć apogeum przed wystąpieniem prof. Michała Minora z katowickiej ASP, który w pierwszym podejściu zapomniał hasła do własnego komputera. W tym kontekście mam ochotę zażartować z tytułu jego pełnej egzystencjalnego przesłania pracy pt. Chodzę i pytam. Na szczęście pod koniec Pleneru komputer został odblokowany i mieliśmy okazję wysłuchać relacji ukazującej zmagania z samym sobą w akcie twórczym.

Z twórczością prof. Michała Minora dobrze koresponduje twórczość prof. Piotra Kossakowskiego (ASP Katowice), której najlepszą recenzją niech będzie, pełen uznania dla autora, uścisk dłoni prof. Piotra Ciesielskiego po jego wystąpieniu.
Na drugim biegunie ekspresyjnej abstrakcji lokuje się inspirowany światłem i światłością realizm rodowitego mikołowianina, dr. Krzysztofa Rzeźniczka (ASP Katowice). Realistyczna, a czasami wręcz hiperrealistyczna obserwacja rzeczywistości materialnej, opleciona duchowością przeżywania tej rzeczywistości, nie pozostawia nikogo obojętnym.
Pomiędzy wspomnianymi wyżej artystami pomost łączący abstrakcję z realizmem tworzy twórczość dr Moniki Panek (ASP Katowice). I pomyśleć, że ta rozpiętość stylistyczna widoczna jest w ramach jednej katowickiej uczelni. Przy takiej otwartości i talencie uczelnianej kadry można zaryzykować stwierdzenie, że stamtąd wypływać będą artystyczne inspiracje dla światowej sztuki.

Kręgi sztuki międzynarodowej na tegorocznym Plenerze reprezentuje artysta niemiecki Armin Lutz. Determinacja Armina w definiowaniu ideału człowieczeństwa i w przekraczaniu utartych stereotypów myślowych jest łatwo zauważalna nie tylko w jego twórczości. Podczas jednego ze swoich projektów artystycznych twórca przebywał dwa lata pośród plemienia afrykańskiego, poszukując odpowiedzi na nurtujące go pytania i czerpiąc inspiracje do swojej twórczości. On sam, będąc również piekarzem kontynuującym rodzinne tradycje, z uwagą przyglądał się śląskiemu etosowi pracy górniczego stanu. Nawet jedno ze zdjęć z wycieczki do kopalni „Guido" zostało opatrzone przez prof. Krzysztofa Bartnika tytułem: Sztygar Armin Lutz przed urobkiem. Jestem przekonany, że tygodniowy pobyt Armina w Mikołowie i na Górnym Śląsku dostarczył mu kolejnych pytań o istotę człowieczeństwa i jego wyrażania.
Międzynarodowe klimaty na mikołowskim Plenerze oddaje również twórczość żeńskiego duetu – Petry Jovanovskiej z Macedonii oraz Walentyny Ariepievej z Ukrainy. Obie artystki w swych pracach mocno nawiązują do pobytu w Mikołowie – Walentyna, ukazując w swoich akwarelach uroki mikołowskiej Starówki, a Petra – tworząc własne, symboliczne kompozycje, którym nadała tytuł Spotkanie w Mikołowie.

* * *

XXIX Międzynarodowy Plener Malarski Impresje Mikołowskie 2019 wnosi przebogate wiano do miejskiej kolekcji kilkuset dzieł sztuki. Posiadanie takiego zbioru zobowiązuje do profesjonalnej opieki nad zgromadzonymi pracami i jednocześnie też do ich odpowiedniej prezentacji. Konieczne wydaje się stworzenie stałej ekspozycji w postaci miejskiej galerii, która udostępniłaby istniejące zasoby nie tylko mieszkańcom Mikołowa. Przykładów takich rozwiązań jest mnóstwo, chociażby w krajach europejskich. Ranga posiadanych dzieł sprawi, że taka galeria zyska rozgłos, a adepci sztuki i pasjonaci będą mogli swobodnie korzystać z dokonań mistrzów.
Miasto Mikołów, zapraszając rokrocznie najlepszych artystów do siebie, wpisało plenery na listę najciekawszych wydarzeń artystycznych. Organizator tych cyklicznych spotkań – Miejski Dom Kultury w Mikołowie – dokłada wszelkich starań, aby artyści mieli dogodne warunki pracy. Dzięki zaangażowaniu Pani Dyrektor Izabeli Paździorek-Jakubowskiej oraz przychylności Burmistrza Miasta dr. Stanisława Piechuli atmosfera panująca na plenerach jest unikatowa i długo jeszcze emanuje po ich zakończeniu.
Zamykając XXIX Plener, którego zwieńczeniem jest wernisaż pt. MATERIE MALARSKIE, stajemy przed wyzwaniem zorganizowania jego trzydziestej edycji. Przygotowanie retrospekcji z trzydziestu lat działalności, przedstawienie jej dla jak najszerszego kręgu odbiorców, próba podsumowania, wyciągnięcia wniosków będzie ważnym zadaniem dla organizatorów jubileuszowego spotkania w roku 2020.
Spoglądając na tradycję utrwalania piękna mikołowskich i śląskich przestrzeni, zauważam, że świadczy ona o ciągłej potrzebie rozwoju i dużej wrażliwości społeczności lokalnej na zachowywanie dziedzictwa kulturowego. Ma to szczególne znaczenie nie tylko w kontekście przyszłorocznego XXX Pleneru, ale przede wszystkim w perspektywie zbliżających się obchodów 800-lecia miasta Mikołów.

Andrzej Gortel
Miejski Konserwator Zabytków w Mikołowie

Uczestnicy pleneru:

VValentyna Ariepieva/ Ukraina

Krzysztof Bartnik/ Lublin

Piotr Ciesielski/ ASP Łódź

Barbara Dawid-Ciesielska/ Łódź

Agnieszka Czyżewska *Allison*/ Mikołów

Petra Jovanovska/ Macedonia

Barbara Kasperczyk/ Kurator art. pleneru

Piotr Kossakowski/ ASP Katowice

Michał Kwarciak/ Chlina

Armin Lutz/ Niemcy

Michał Minor/ ASP Katowice

Beata Musiał-Tomaszewska/ Warszawa

Monika Panek/ ASP Katowice

Krzysztof Rzeźniczek/ ASP Katowice

Joanna Sołtan/ Radziejowice

Janina Zaborowska/ Łódź

BARBARA DAWID

Absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi. Dyplom w 1988 r. na Wydziale Grafiki w pracowniach: Technik Metalowych prof. Leszka Rózgi iw pracowni Malarstwa prof. Stanisława Fijałkowskiego. Indywidualna twórczość artystyczna w dziedzinie malarstwa, rysunku, fotografii i grafiki. Głównym źródłem inspiracji jest dla mnie natura. Czasami jest to geometria pejzażu, czasami materia roślin. W moich pracach nigdy nie pojawił się pejzaż miejski. Wyszczerbione pierzeje łódzkich ulic i ślepe, pokryte graffiti ściany kamienic tworzą czasami zaskakujące układy. Jako wychowanka łódzkiej ASP o tradycjach konstruktywistycznych powinnam być na tę geometrię wrażliwa, a jednak to codzienność. Choć nie jest to wykalkulowana postawa, tak się składa, że własne myśli spotykam, gdy jestem w szczerym polu. Czasami w chaosie wrażeń szukam tego, co bliskie rozumowi, stabilne, przewidywalne. Wtedy pejzaże stają się bardziej syntetyczne. Malując rzucam kotwicę, aby na chwilę zatrzymać się w strumieniu czasu i nie dać się zatopić codzienności.

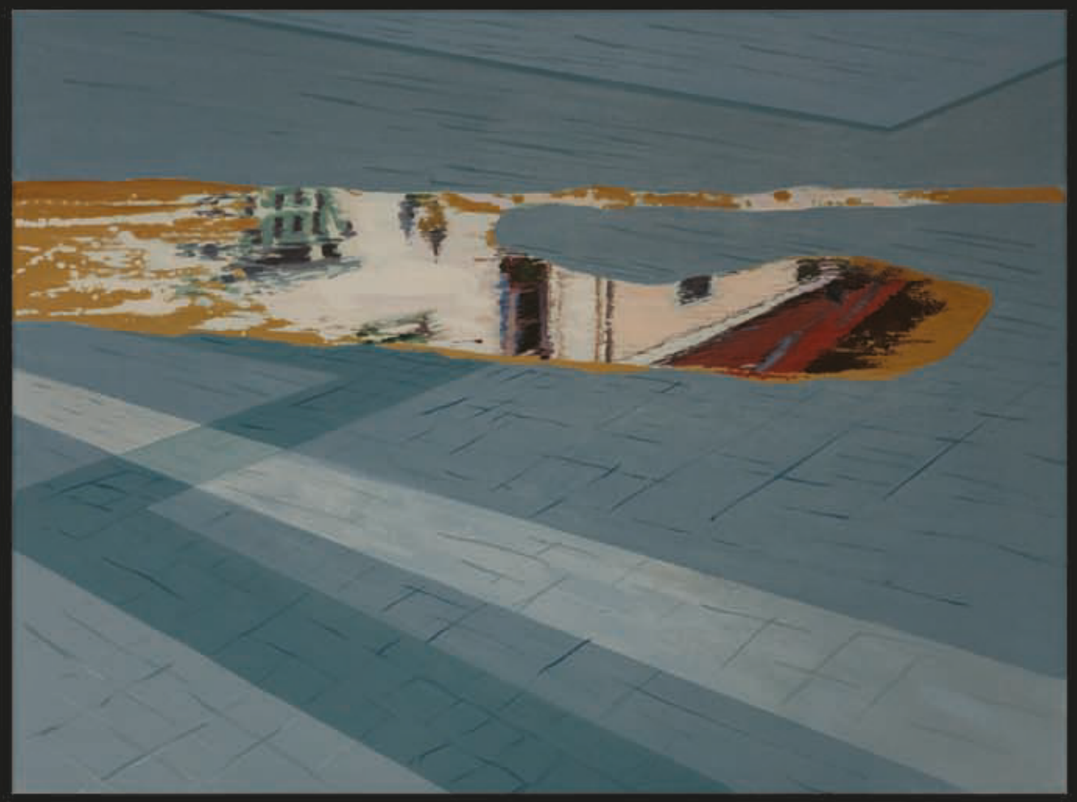

„Poranek w Mikołowie" / akryl na płótnie / 60 x 80 cm / 2019

MICHAŁ KWARCIAK

Michał Kwarciak urodzony w 1983 r. Absolwent Policealnego Studium Zawodowego Opus Art w Sosnowcu oraz Akademii Jana Długosza w Częstochowie. Michał Kwarciak ukazuje w obrazach swój własny świat z pogranicza jawy i snu, od czystego realizmu do surrealistycznej fantazji. Jego prace utrwalają ulotne chwile sennych zjaw ,wizji ze świata marzeń, ale także realne doświadczenia dnia codziennego. Korzysta z obserwacji otaczającego go świata ludzi, roślin i zwierząt. Jego artystyczne wizje prowadzą go do tworzenia coraz to nowych i coraz bardziej wysublimowanych obrazów.

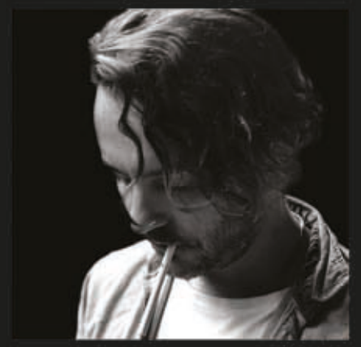

"Róża wiatrów " / olej na płótnie / 100 x 80cm / 2019

BARBARA KASPERCZYK

Absolwentka liceum plastycznego w Monachium, Akademi Sztuk Pięknych w Katowicach; doktorat w 2016 r. na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Już w czasie studiów obudziła się we mnie chęć do eksperymentowania z przestrzennością przedstawianych obrazów. Chęć rozbicia płaskiej, dwuwymiarowej przestrzeni graficznej na poszczególne plany, w celu stworzenia obrazu bardziej rzeczywistego, namacalnego, realnego ...Moje kadry rzeczywistości rozkładam na warstwy kolorystyczne, warstwy ruchu przedmiotów a nawet warstwy "czasowe", obrazujące w jaki sposób czas przeszły kształtuje przestrzeń teraźniejszości. Przybliżam je do siebie lub oddalam, nakładam na siebie lub ponownie łączę w jedną całość, pozostawiając poszczególne grafiki w takiej formie, w jakiej najlepiej oddają swoją treść. Czy moja działalność wynika z poszukiwania wielowymiarowości obrazu czasów nam współczesnych i czy w ten sposób mogę moje poszukiwania przestrzenności uzasadnić? Czy rzeczywiście jestem w stanie w ten sposób znaleźć moją własną przestrzeń w grafice?

„z cyklu Dynamika Przestrzeni-Civilization NOW" / techn własna mieszana druk UV / 100 x 70 cm / 2019

PIOTR CIESIELSKI

Malarz, grafik, fotograf. Od początku mojej pracy łączę fotografię z obserwacją natury, malarstwem, gestem, ekspresją. Ta cecha artystycznej aktywności - splątanie różnych rzeczywistości w jednym obrazie jest charakterystyczna dla całej mojej twórczości. Stosowane przeze mnie różnorodne technologie umożliwiają mi rozwój artystyczny. Doświadczenia wyniesione z grafiki klasycznej, cyfrowej oraz fotografii powodowały zmianę myślenia o obrazach, jak i odwrotnie grafiki i zdjęcia przeobrażały się dzięki malarstwu, które jest dla mnie dziedzina najważniejszą. Prace wykonane po zwiedzeniu kopalni Guido są obiektami w skład których wchodzą przedmioty znalezione, zdjęcia na płytach miedzianych wykonanych w technologii heliograwiury i własnoręcznie wykonane ramy. Odzwierciedlają emocje których doświadczyłem poznając historię Górnego Śląska i nieznane mi fakty dotyczące pracy w kopalniach.

"Kopalnia Guido.m" / asamblaż (miedz, węgiel, drewno, szkło syntetyczne) / 44 x 54,3 x 6 cm / 2019

Petra Jovanovska

Uniwersalność, magia, symbolika, alchemia, ożywianie - to tylko niektóre z szerzej pojętych pomysłów na zastosowanie kręgu jako podstawowy modus w tworzeniu moich dzieł. Krąg reprezentuje jedność, całość, nieskończoność. Coś bez początku lub końca, bez boków i kątów. Jest to symbol cyklu życia, raju, wszechświata.
W moich pracach używam wielu różnych technik, takich jak akryl na płótnie z użyciem struktury. Bardzo często okrągłe elementy są wykonane techniką graficzną suchej pieczęci.

„z cyklu Pejzaże wyśnione" / widok 45 / akwarela na papierze bawełnianym / 75 x 55 cm / 2019

Beata Musiał -Tomaszewska

Beata Musiał -Tomaszewska – absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku – wydział malarstwa. Tworzy w różnych technikach: (malarstwo olejne, akwarela, animacja komputerowa). Jest członkiem zarządu Stowarzyszenia Akwarelistów Polskich. Bierze czynny udział w wielu wystawach, konkursach, sympozjach, plenerach w kraju i za granicą. *„Działalności artystycznej Beaty Musiał-Tomaszewskiej nie sposób jednoznacznie sklasyfikować. Technikę wykonania jej dzieł, ich styl oraz treść cechuje zmienność i różnorodność. W tej kwestii, motywacja autorki pozostaje dla nas tajemnicą; jako widz, przyjmujemy jej finalne projekty z pewnym zaskoczeniem, ale i zaspokojonym apetytem estetycznym. (...) Jest to artystka ciągle rozwijająca własny język artystyczny, którego nie dotyczy konserwatyzm stylowy.* Anita Wolszczak-Karasiewicz *Historyk sztuki, właściciel Domu Aukcyjnego Art in House*

„Powidoki 03" / akwarela / 100 x 50 cm / 2019

Joanna Sołtan

Pokazuję rzeczywistość, która daje świadomość transcendencji. Materia, ujawniam jako przenikanie równoległe funkcjonujących wymiarów świadomych i podświadomych. W moich pracach, przenikanie jest symbolem wielowymiarowości człowieka i jego świata. Ten swoisty splot- historii rodu, miejsc egzystencji, relacji, uczuć, przeżyć, buduje duchową energię obrazu. To właśnie ta energia komunikuje się z widzem na poziomie energetycznym, podświadomym i świadomym.
Maluję dynamiką. Wpisuje się w nurt abstrakcjonizmu i ekspresjonizmu. Charakterystyczny dla mnie styl uzyskuję dzięki technice chlapnięć i przelewania mocno nasyconych pigmentów. Poruszam się w kilku mediach- olejnym, akrylu i akwareli. Wypracowałam własną technikę malarska, która umożliwia mi przenoszenie efektów uzyskiwanych w malarstwie akwarelowym na płótno. Efekty laserunkowe oraz dynamikę obrazu akwarelowego łączę z fakturą akrylu lub oleju. Dzięki wielowymiarowości powierzchni uzyskuję efekt głębi i przestrzeń w obrazie.

Krzysztof Bartnik

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Praca dyplomowa z malarstwa w pracowni prof. Stanisława Borysowskiego w 1988 r. Przewód doktorski i habilitacyjny w dziedzinie sztuk plastycznych w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. Od 1989 roku pracuje na Wydziale Artystycznym w Uniwersytecie Marii Curie - Skłodowskiej w Lublinie. Obecnie na stanowisku profesora.W malarstwie szukam swojej odpowiedzi wobec fenomenu istnienia. Poznawanego w otoczeniu, tym najbliższym i kosmicznym, ale też doświadczanego poprzez uczestnictwo w kulturze i wnikanie w głąb siebie. Materia malarska jest tym, co konstytuuje obraz. To tworzywo i sposób jego uporządkowania. Musi być wyjątkowa i doskonała. To ona decyduje, czy obraz jest hołdem pięknu - odwiecznemu choć nie jedynemu celowi sztuki, czy profanacją tej szczególnej właściwości.

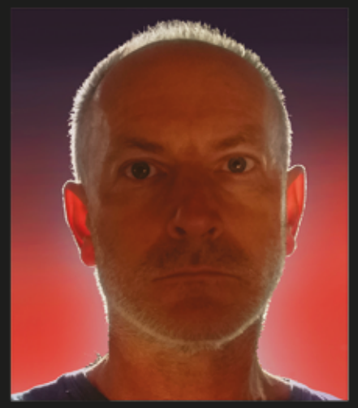

„z cyklu Pejzaże wyśnione" / widok 45 / akwarela na papierze bawełnianym / 55 x 75 cm / 2019

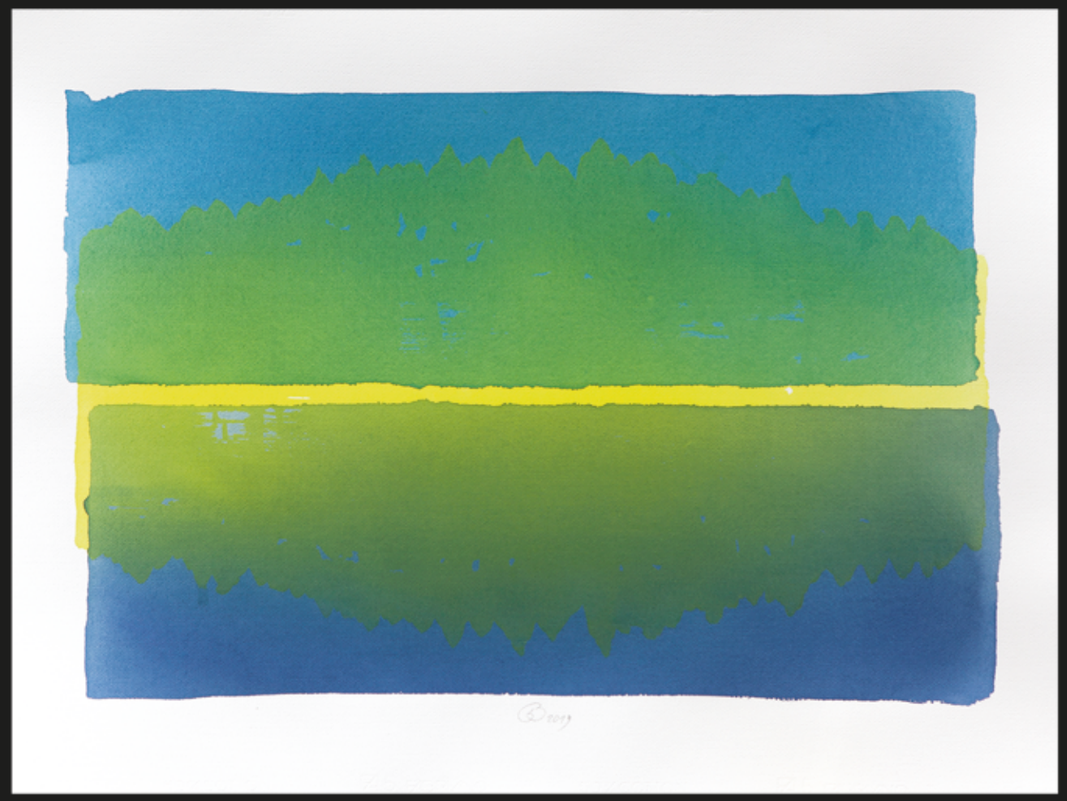

"Pejzaż z Józefowa" / akwarela / 70 x 100 cm / 2019

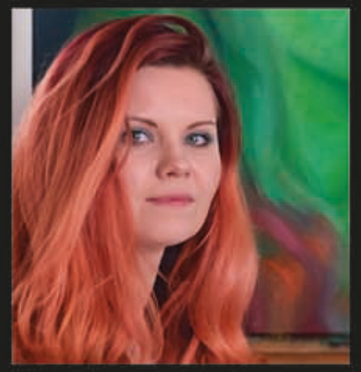

MONIKA PANEK

Przedstawioną na obrazach rzeczywistość, zaburzam wybranymi przez siebie środkami malarskimi, dokonując jej reinterpretacji – nadając jej osobisty, prywatny i intymny charakter.Inspiruje się zarówno nieświadomym marzeniem sennym, jak i świadomym marzeniem na jawie. Tak, aby wykreować wizjęoniryczną – przedstawienie na kształt snu, odrealnioną przestrzeń przy zachowaniu figuracji. Wyobraźnia jest wewnętrzną siłą, służącą do tworzenia nowych światów, odmiennych od tych, które już istnieją tak, aby wyniku procesu fantazjowania jego rezultat (fantazmat) konkurował z tym, co jest już obecne w rzeczywistości. Istotą fantazmatu jest emocja, która kształtuje obraz. Coś, co na początku było uczuciem w wyniku twórczej imaginacji, zamienia się w wizualną formą, stałe się realnym obiektem. Jako autor wyobrażeniowych scen odwzorowuje je w innej konfiguracji lub odtwarzam w takich układach, które realnie nie miały miejsca. Wyobraźnia obrazowa nadaje moim obiektom cechy zmysłowe takie jak kolor i kształt, przy jednoczesnym zamyśle, jakim jest negowanie fotograficznego obrazu na rzecz takiego, którego stopień wierności i szczegółowości jest w pewnym sensie dowolny. Nie oznacza to jednak, że wyobrażenia te nie mają charakteru odtwórczego. W działaniach artystycznych funkcjonują również takie formy ludzkiej imaginacji, które w mniejszym lub większym stopniu powiązane są z tym, co już istnieje.

„Wymyślanka I" / olej na płótnie / 80 x 90 cm / 2019

KRZYSZTOF RZEŹNICZEK

Urodzony w Mikołowie. Jest absolwentem Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, którą ukończył dyplomem głównym w Pracowni Malarstwa prof. Kazimierza Cieślika oraz aneksem w Pracowni Rysunku prof. Antoniego Cygana. Obecnie pracuje na macierzystej uczelni jako asystent w Pracowni Rysunku prof. Antoniego Kowalskiego i Pracowni Technologii Malarstwa Agnieszki Trzos. W 1999 roku otrzymał stypendium Ministerstwa Kultury i Sztuki. W 2006 zdobył wyróżnienie na XXI Festiwalu Malarstwa Współczesnego w Szczecinie oraz Grand Prix w konkursie Fundacji im. Franciszki Eibisch w Warszawie. W 2015 roku obronił pracę doktorską z dziedziny malarstwa. Autor 11 wystaw indywidualnych. Uczestnik ponad 50 wystaw zbiorowych w kraju i za granicą. Zajmuje się głównie malarstwem, rysunkiem oraz fotografią.

"Głogowa 32" / olej na płótnie / 17,5 x 23,5 cm / 2019

MICHAŁ MINOR

W obrazach, które tworzę od 2015 roku przyglądam się różnym aspektom nadmiaru. Takim, które nie są oczywiste jako kwintesencja zjawiska, w którym przyszło nam funkcjonować na co dzień. Te obrazy są próbą spojrzenia na nadmiar przez pryzmat sytuacji niszowych, miejsc, zachowań i zjawisk, w których może się on pojawiać, a często traktowany jest jako coś zupełnie naturalnego, pozbawionego definicji, której w swej złożoności nadmiar podlega. W materii malarskiej obrazów pojawiają się przede wszystkim motywy, które świadczą o nadmiarze w ujęciu niestatystycznym. O takiej właśnie definicji zjawiska, którego istota ujawnia się w zakamuflowanym, hermetycznym wymiarze stanowi zestaw malarski. Nadmiar to na przykład zmiany jakie następują w języku potocznym i prowadzą do trwale okaleczających słowo protez językowych. Zubożenie języka z jednej i nadużycia słów bez treści z drugiej strony, nadają nowe irracjonalne definicje niektórym określeniom, zwrotom tj.: witam, pozdrawiam, tak naprawdę, jakby, dyskurs, transparentność, dedykacja, zakorzenienie, ubogacenie, wykluczenie, etc. Nadmiar dźwięków, obrazów, bodźców, towarów, oferty kulturalnej, to tylko niektóre z parametrów wpisujących się w rysopis tego zjawiska.

PIOTR KOSSAKOWSKI

Jest absolwentem Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach dyplom z wyróżnieniem uzyskał w 2005 roku w Pracowni Malarstwa prof. Zbigniewa Blukacza, dyplom dodatkowy z projektowania plakatu w Pracowni prof. Romana Kalarusa. Od ukończenia studiów pracuje na Wydziale Artystycznym w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, w pracowniach prof. Ireneusza Walczaka oraz prof. Janusza Karbowniczka. Autor 18 wystaw indywidualnych. Uczestnik ponad 100 wystaw zbiorowych w kraju i za granicą. W 2004 roku otrzymał Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz w 2008 Stypendium Marszałka Województwa Śląskiego. Jest laureatem nagrody w konkursie malarskim Samsung Art Master 2004. W 2009 otrzymał wyróżnienie na 39 Biennale Malarstwa „Bielska Jesień"oraz w 2012 nagrodę na Międzynarodowym Triennale Plakatu w Trnavie na Słowacji.

„Chodze i pytam" / olej na płótnie / 80 x 50 cm / 2019

"OBCY ELEMENT 2" / technika mieszana, akryl / 200 x 200 cm / 2019

AGNIESZKA CZYŻEWSKA

Studia w ASP w Krakowie na Wydziale Grafiki w Katowicach. Dyplom w 1987 r. w pracowni plakatu prof. Tomasza Jury i malarstwa prof. Jacka Rykały. Zajmuje się malarstwem sztalugowym i monumentalnym, rysunkiem oraz projektowaniem graficznym. "Zniesienie jakiejkolwiek transparentności i unicestwienie figuratywności w polu odbioru świata, zdają się być podstawowymi kwestiami kierunkowych napięć, które są podobraziem poszczególnych wizji nanoszonych w efekcie na obrazy Agnieszki Czyżewskiej. Albowiem widać wyraźnie w malarstwie Czyżewskiej dominujące w nim zasady - wywodzące się bezpośrednio z tradycji filozoficzno – estetycznej – związane z postrzeganiem zjawiskowości rzeczy, realizowane w kategoriach niwelujących jakąkolwiek możliwość klasycznie proporcjonalnego przedstawiania, które wywoływane są raz po raz szerokim kątem namysłu nad sposobami unaocznienia nieprzedstawialnej obecności wszelkich postaci emocji, wrażeń czy intelektualnych myśli." *Maciej Melecki*

JANINA ZABOROWSKA

Witajcie w moim Dzikim Ogrodzie, pełnym słońca, egzotycznej flory i fauny, w którym dzielę się z wami moją energią, moim wewnętrznym światem, pulsującym feerią barwnych opowieści, spisanych pędzlem na płótnie. Ogrzejcie się moją energią, zabłądźcie w moim dzikim zakątku, nacieszcie oczy kwiatami, przywitajcie się ze zwierzętami, przyjrzyjcie się kobietom...

„MIKONOC" / olej na płótnie / 50 x 60 cm / 2019

"Ogrody VIII" / akryle na płótnie / 80 x 100 c m / 2019

MONIKA PANEK

Brak dobrych nauczycieli zawsze był kompensowany przez samokształcenie. Uwielbiam pracować z akwarelami i różnymi technikami graficznymi. Rysuję również ilustracje do książek. Od 2017 r. w jestem w Związku Artystów Ukrainy.

ARMIN LUTZ

Po ukończeniu studiów na Akademii Sztuk Pięknych w Nürnberg dwa lata swojego życia spędził mieszkając z afrykańskim plemieniem w Kenii, gdzie prowadził warsztaty artystyczne dla dzieci.
Zajmuje się grafiką i malarstwem, które w ostatnich latach odzwierciedla silną więź z jego rodzinnym plemieniem - jak sam je nazwał. W poszukiwaniu idealnego człowieka przedstawia ogromne surowe płótna barwione techniką *batiku*, które są wielokrotnie barwione i wypłukiwane, zamalowywane postaciami i znów wypierane, by wreszcie osiągnąć swoją ostateczną formę. Zawodowo Armin Lutz prowadzi również tradycyjną piekarnie zaopatrzając mieszkańców małej miejscowości Kerbfeld w Niemczech w artystyczne wypieki.

„Ulica w Mikołowie" / akwarela / 30 x 45 cm / 2019

"Głogowa 32" / technika własna mieszanaj na surowym płótnie / 17,5 x 23,5 cm / 2019

Wernisaż wystawy malarstwa **Stefana Poniewiery „MATERIA ZIEMI ŚLĄSKIEJ"**